www.INN.ir/sport
• پنجشنبه ۲۸ آبان ۱۴۰۵ • ۹ جمادی‌الثانی ۱۴۴۸
• سال سی‌ام • شماره ۸۲۶۸
iranvarzeshii
Iran Varzeshi Newspaper

ایران ورزشی

• صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
• مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل و مدیر مسئول : علی متقیان
• سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
• سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
• تلفن: ۱۴-۸۸۵۰۴۱۱۳ • نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳
• چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
• سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ ۸۸۵۰۱۳۰۰ - ۸۸۷۴۶۵۸۳
• امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ - ۸۸۵۲۱۹۵۴
• نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
• صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵

مراسم بهترین‌های فوتبال آسیا، امروز ساعت ۱۵:۳۰

مراسم انتخاب بهترین‌های فوتبال آسیا در سال ۲۰۲۶، پنجشنبه ۲۸ آبان‌ماه در بانکوک تایلند برگزار می‌شود؛ مراسمی که در آن علیرضا بیرانوند برای کسب عنوان مرد سال فوتبال آسیا رقابت مهمی با دو ستاره عربستانی خواهد داشت. سی امین دوره جوایز کنفدراسیون فوتبال آسیا (AFC Awards Bangkok 2026) در سالن آکسرا تئاتر کینگ پاور بانکوک برگزار خواهد شد و قرار است برگزیدگان ۱۹ بخش مختلف فوتبال قاره آسیا معرفی و مورد تقدیر قرار بگیرند. براساس اعلام رسمی AFC، این مراسم از ساعت ۱۹ به وقت محلی بانکوک آغاز می‌شود که با توجه به اختلاف ساعت، ساعت ۱۵:۳۰ به وقت ایران خواهد بود. علاقه‌مندان می‌توانند این رویداد را از طریق کانال یوتیوب و دیگر بسترهای دیجیتال کنفدراسیون فوتبال آسیا به‌صورت زنده دنبال کنند. مهم‌ترین بخش این مراسم برای فوتبال ایران، رقابت علیرضا بیرانوند برای کسب عنوان مرد سال آسیاست. علاوه بر بیرانوند، حسین طیبی و سعید احمد عباسی در بخش‌های مرتبط با فوتسال و مرضیه جعفری نیز در میان نمایندگان ایران در بخش‌های مختلف جوایز AFC حضور دارند تا فوتبال ایران در چندین شاخه برای کسب افتخار قاره‌ای تلاش کند. حالا باید دید در پایان این مراسم، سهم فوتبال ایران از جوایز سال ۲۰۲۶ آسیا چه خواهد بود و آیا بیرانوند می‌تواند نام خود را در فهرست مردان سال فوتبال قاره ثبت کند یا خیر.

رقابت دشوار گلر تیم ملی با ستاره‌های عربستانی

بیرانوند در آستانه فتح تاریخ



عکس: AFC



گزارش ویژه

محمدرضا رحیم‌پور
خبرنگار

فوتبال ایران بیش از دو دهه است که در انتظار تکرار یکی از مهم‌ترین افتخارات فردی خود در سطح قاره آسیاست. آخرین بار در سال ۲۰۰۴ بود که نام یک بازیکن ایرانی به‌عنوان مرد سال فوتبال آسیا معرفی شد و از آن زمان تاکنون، هیچ فوتبالیست ایرانی نتوانسته این عنوان را دوباره به کشور بازگرداند. حالا پس از سال‌ها انتظار، علیرضا بیرانوند در موقعیتی قرار گرفته که می‌تواند به این طلسم طولانی پایان دهد؛ فرصتی ارزشمند که البته تحقق آن به عوامل مختلفی بستگی دارد و رقابت دشواری را پیش روی دروازه‌بان شماره یک فوتبال ایران قرار داده است. قرار گرفتن نام بیرانوند در فهرست سه نامزد نهایی جایزه مرد سال فوتبال آسیا در سال ۲۰۲۶، اتفاقی مهم برای فوتبال ایران محسوب می‌شود. او در کنار سالم الدوساری و فراس البریکان، دو ستاره فوتبال عربستان، برای کسب یکی از معتبرترین جوایز فردی قاره رقابت می‌کند. رقابتی که در آن، نماینده ایران باید با بازیکنانی روبه‌رو شود که از پشتوانه موفقیت‌های باشگاهی و ملی و همچنین توجه گسترده رسانه‌ای برخوردارند. فوتبال عربستان طی سال‌های اخیر با سرمایه‌گذاری کلان، جذب ستاره‌های بین‌المللی و تقویت جایگاه باشگاه‌هایش، نفوذ بیشتری در معادلات فوتبال آسیا پیدا کرده و این شرایط می‌تواند رقابت را برای بیرانوند دشوارتر کند.

البته حضور بیرانوند در جمع سه نامزد نهایی را نمی‌توان تنها حاصل اعتبار و سابقه او دانست. دروازه‌بان تراکتور در یک سال گذشته نمایش‌های قابل‌توجهی داشته و در رقابت‌های ملی و باشگاهی، نقش مؤثری ایفا کرده است. عملکرد او در جام جهانی ۲۰۲۶، به‌ویژه مقابل بلژیک، یکی از مهم‌ترین برگ‌های برنده‌اش در این رقابت به شمار می‌رود. او در یکی از حساس‌ترین مسابقات تیم ملی توانایی‌های خود را به نمایش گذاشت و نشان داد همچنان می‌تواند در سطح بین‌المللی بازیکنی تأثیرگذار باشد.

از نسل طلایی ایران تا دو دهه انتظار

مرور تاریخ جایزه مرد سال فوتبال آسیا نشان می‌دهد فوتبال ایران در مقطعی از گذشته، سهم قابل‌توجهی از این افتخار داشته است. خداداد عزیزی در سال ۱۹۹۶، علی دایی در سال ۱۹۹۹، مهدی مهدوی‌کیا در سال ۲۰۰۳ و بازیکن ایرانی دیگری در سال ۲۰۰۴، نام‌هایی هستند که در فهرست برندگان این جایزه قرار گرفته‌اند. این افتخارات، تنها عناوین فردی در کارنامه چند ستاره نیستند؛ آنها نشانه‌ای از دوره‌ای هستند که فوتبال ایران در پرورش بازیکنان تأثیرگذار و معرفی چهره‌های شاخص به فوتبال آسیا، جایگاه برجسته‌ای داشت. خداداد عزیزی با توانایی‌های فردی و درخشش در رقابت‌های بین‌المللی، علی دایی با اعتبار جهانی و رکوردهای کم‌نظیر و مهدی مهدوی‌کیا با کیفیت فنی و تجربه حضور در فوتبال اروپا، نمایندگان نسلی بودند که نام فوتبال ایران را در سطح قاره مطرح می‌کردند. پس از سال ۲۰۰۴ اما این مسیر متوقف شد و فوتبال ایران دیگر نتوانست برنده‌ای در این جایزه داشته باشد.

این فاصله طولانی، پرسشی جدی درباره وضعیت فوتبال ایران ایجاد می‌کند. کشوری که همواره از استعدادهای قابل‌توجهی در فوتبال برخوردار بوده، چرا طی بیش از دو دهه نتوانسته یکی از معتبرترین جوایز فردی آسیا را به دست آورد؟ آیا افت کیفیت بازیکنان ایرانی تنها دلیل این ناکامی بوده یا باید عوامل دیگری را نیز در این عقب‌ماندگی جست‌وجو کرد؟

پاسخ به این پرسش را نمی‌توان تنها در عملکرد فردی فوتبالیست‌ها خلاصه کرد. کسب جایزه مرد سال آسیا به مجموعه‌ای از عوامل وابسته است؛ از کیفیت فنی و آمار فردی گرفته تا موفقیت‌های تیمی، حضور مستمر در مسابقات معتبر و میزان تأثیرگذاری بازیکن در رقابت‌های ملی و باشگاهی. فوتبال ایران طی سال‌های گذشته، با وجود معرفی بازیکنان مستعد و برخورداری از چهره‌های شاخص، کمتر توانسته چنین مجموعه‌ای از عوامل را در کنار یکدیگر داشته باشد. ضعف در رقابت‌های باشگاهی قاره‌ای، فاصله با استانداردهای روز فوتبال آسیا و محدودیت حضور بازیکنان ایرانی در لیگ‌های معتبر نیز از جمله عواملی هستند که نمی‌توان نقش آنها را نادیده گرفت.

بیرانوند؛ فرصتی برای پایان یک انتظار طولانی

علیرضا بیرانوند سال پربازی را پشت سر گذاشته و عملکردش در رقابت‌های ملی و باشگاهی، توجه رسانه‌های معتبر عربستانی، از جمله روزنامه الشرق الاوسط را نیز به خود جلب کرده است. او در جام جهانی نمایش‌های قابل‌توجهی داشت و در یکی از سه مسابقه تیم ملی، عنوان بهترین بازیکن زمین را به دست آورد. در سطح باشگاهی نیز نقشی کلیدی در موفقیت تراکتور ایفا کرد؛ تیمی که با عملکرد خود به لیگ نخبگان آسیا راه یافت و در فصل گذشته تا مرحله یک‌چهارم نهایی این رقابت‌ها پیش رفت.

مجموعه این عملکردها باعث شده بیرانوند در رقابت با دو ستاره عربستانی شانس حضور در بالاترین جایگاه فوتبال آسیا را داشته باشد. البته نباید فراموش کرد که رقابت با سالم الدوساری و فراس البریکان، به‌ویژه با توجه به جایگاه فوتبال عربستان در ساختار کنونی فوتبال قاره، کار آسانی نخواهد بود. موفقیت‌های باشگاهی، میزان اثرگذاری در مسابقات مهم و اعتبار بین‌المللی هر سه نامزد می‌تواند در انتخاب نهایی نقش تعیین‌کننده‌ای داشته باشد.

فوتبال ایران در سال‌های اخیر از کسب افتخارات بزرگ در سطح باشگاهی و ملی فاصله گرفته و همین موضوع، اهمیت جایزه پیش رو را دوچندان می‌کند. انتخاب بیرانوند می‌تواند پس از بیش از ۲۰ سال، نام یک ایرانی را دوباره در صدر فوتبال آسیا قرار دهد؛ افتخاری که علاوه بر ارزش فردی برای این دروازه‌بان، می‌تواند نشانه‌ای از بازگشت اعتبار فوتبال ایران به عرصه رقابت‌های قاره‌ای باشد.

البته نباید تمام امید فوتبال ایران را به یک جایزه و عملکرد یک بازیکن گره زد. مسأله اصلی، فاصله‌ای است که فوتبال کشور با روزهای پرافتخار خود پیدا کرده و برای جبران آن، به برنامه‌ریزی، مدیریت کارآمد و تقویت جایگاه باشگاه‌های ایرانی در آسیا نیاز دارد. بیرانوند اکنون این فرصت را دارد که به انتظار طولانی فوتبال ایران پایان دهد، اما حتی اگر این اتفاق رخ ندهد، حضور او در جمع سه نامزد نهایی باید تلنگری برای بازنگری در وضعیت فوتبال ایران باشد؛ فوتبالی که برای بازگشت به روزهای اوج، بیش از هر زمان دیگری به ستاره‌هایی در اندازه افتخارات گذشته خود نیاز دارد.

> علیرضا بیرانوند سال پربازی را پشت سر گذاشته و عملکردش در رقابت‌های ملی و باشگاهی توجه رسانه‌های معتبر عربستانی از جمله روزنامه الشرق الاوسط را نیز به خود جلب کرده است

سالم الدوساری؛ رقیبی با سابقه و اعتبار قاره‌ای

1

در سوی دیگر رقابت، سالم الدوساری قرار دارد؛ بازیکنی که طی سال‌های اخیر به یکی از شناخته‌شده‌ترین چهره‌های فوتبال عربستان و آسیا تبدیل شده است. او پیش از این در سال‌های ۲۰۲۲ و ۲۰۲۵ جایزه مرد سال فوتبال آسیا را به دست آورده و حالا این فرصت را دارد که برای سومین بار به عنوان برترین بازیکن قاره انتخاب شود.

سابقه دو بار کسب این جایزه، الدوساری را به رقیبی جدی تبدیل می‌کند. او نه‌تنها در فوتبال باشگاهی عربستان جایگاه ویژه‌ای دارد، بلکه سال‌هاست در تیم ملی این کشور نیز یکی از مهره‌های اصلی به شمار می‌رود. تجربه حضور در مسابقات بزرگ و اعتبار فردی حاصل از موفقیت‌های گذشته، عواملی هستند که نمی‌توان آنها را نادیده گرفت.

الدوساری در فصل گذشته نیز آمار قابل‌توجهی ثبت کرد. او در لیگ عربستان ۲۶ بار به میدان رفت و هشت گل و هشت پاس گل به نام خود ثبت کرد. این ارقام نشان می‌دهد که همچنان بازیکنی تأثیرگذار در ساختار هجومی الهلال است.

رقابت امسال برای او آسان نیست. حضور بیرانوند با عملکرد برجسته در جام جهانی و فراس البریکان با نقش تعیین‌کننده در قهرمانی آسیایی الاهلی، شرایط متفاوتی ایجاد کرده است. الدوساری برای رسیدن به سومین عنوان باید با دو نامزدی رقابت کند که هرکدام دلایل مشخصی برای کسب این جایزه دارند.

بیرانوند؛ یک دروازه‌بان در میان ستاره‌های هجومی

2

شاید مهم‌ترین ویژگی رقابت امسال، حضور یک دروازه‌بان در میان سه نامزد نهایی مرد سال فوتبال آسیا باشد. در فوتبال امروز، جوایز فردی معمولاً بیشتر به بازیکنان هجومی تعلق می‌گیرد؛ گلزنان، بازیسازان و ستاره‌هایی که با گل و پاس گل می‌توانند تأثیرگذاری خود را به‌صورت مستقیم در آمار مسابقات نشان دهند.

دروازه‌بان اما مسیر متفاوتی برای اثبات ارزش خود دارد. او باید در لحظه‌هایی که تیم در معرض شکست قرار گرفته، مانع تغییر نتیجه شود. گاهی یک واکنش در چند ثانیه می‌تواند حاصل تلاش یک تیم در طول نود دقیقه را حفظ کند؛ اما همین واکنش‌ها همیشه به اندازه یک گل یا پاس گل در حافظه عمومی باقی نمی‌مانند.

بیرانوند در سال ۲۰۲۶ توانست بخشی از همین ارزش متفاوت را به نمایش بگذارد. دیدار ایران مقابل بلژیک در جام جهانی، نمونه روشنی از نقش او بود. مسابقه‌ای که با تساوی بدون گل به پایان رسید و در جریان آن، دروازه‌بان ایران هفت مهار ثبت کرد و عنوان بهترین بازیکن زمین را به دست آورد.

اهمیت این نمایش فقط در تعداد مهارها خلاصه نمی‌شود. ایران مقابل تیمی قرار داشت که از نظر کیفیت بازیکنان و تجربه حضور در رقابت‌های بزرگ، یکی از رقبای جدی محسوب می‌شد. بیرانوند با واکنش‌های خود اجازه نداد فشار حریف به نتیجه تبدیل شود و یکی از مهم‌ترین نمایش‌های فردی خود را ثبت کرد. چنین عملکردی می‌تواند در ارزیابی سالانه او اهمیت ویژه‌ای داشته باشد و جایگاهش را در سطح فوتبال قاره تقویت کند.

در کنار عملکرد ملی، حضور در ترکیب تراکتور نیز بخش دیگری از پرونده بیرانوند را تشکیل می‌دهد. تراکتور در فصل ۲۰۲۶-۲۰۲۵ توانست جایگاه مناسبی در رقابت‌های داخلی به دست آورد و به مرحله یک‌هشتم نهایی لیگ نخبگان آسیا برسد. نقش دروازه‌بان اصلی در چنین مسیری، به‌ویژه در مسابقات فشرده و حساس، قابل چشم‌پوشی نیست.

فراس البریکان؛ گل قهرمانی و یک نامزدی مهم

3

نام سوم این رقابت، فراس البریکان است؛ مهاجم ۲۶ ساله الاهلی عربستان که شاید در مقایسه با الدوساری شهرت قاره‌ای کمتری داشته باشد، اما اتفاق مهمی در کارنامه‌اش ثبت کرده است. البریکان در فینال لیگ نخبگان آسیا ۲۰۲۶-۲۰۲۵ مقابل ماچیدا زلویا ژاپن، گل قهرمانی الاهلی را به ثمر رساند. دیداری که پس از تساوی بدون گل در وقت قانونی به وقت‌های اضافه کشیده شد و مهاجم عربستانی در دقیقه ۹۶ توانست دروازه حریف را باز کند. الاهلی با همان گل به پیروزی رسید و برای دومین فصل متوالی قهرمان رقابت‌های باشگاهی آسیا شد.

گلزنی در فینال یک تورنمنت بزرگ، می‌تواند وزن ویژه‌ای در ارزیابی عملکرد یک بازیکن داشته باشد. البریکان در مهم‌ترین لحظه فصل، نقشی مستقیم در رسیدن تیمش به جام قهرمانی ایفا کرد و همین اتفاق جایگاه او را در میان نامزدهای نهایی تقویت کرده است. رقابت امسال سه مسیر متفاوت را مقابل یکدیگر قرار داده است؛ بیرانوند با تکیه بر عملکرد ملی و درخشش در جام جهانی، الدوساری با سابقه فردی و اعتبار چندساله در فوتبال آسیا و البریکان با نقش تعیین‌کننده در قهرمانی الاهلی.

آیا فوتبال ایران می‌تواند از دیوار عربستان عبور کند؟

4

نمی‌توان از رقابت امسال صحبت کرد و شرایط متفاوت فوتبال عربستان را نادیده گرفت. این کشور در سال‌های اخیر سرمایه‌گذاری گسترده‌ای در فوتبال انجام داده و باشگاه‌هایش به یکی از قدرت‌های اصلی رقابت‌های آسیایی تبدیل شده‌اند. حضور ستاره‌های بین‌المللی، افزایش کیفیت مسابقات داخلی و موفقیت باشگاه‌ها در لیگ نخبگان، جایگاه فوتبال عربستان را در قاره تقویت کرده است. این شرایط بر فضای رقابت‌های فردی نیز تأثیر می‌گذارد. بازیکنی که در باشگاهی پرستاره و مسابقاتی با سطح رسانه‌ای بالا حضور دارد، بیشتر در معرض توجه قرار می‌گیرد. موفقیت باشگاهی نیز می‌تواند به اعتبار فردی بازیکن اضافه کند؛ به‌خصوص زمانی که او در مسابقه‌ای تعیین‌کننده نقش مستقیم داشته باشد. با وجود این شرایط، نباید رقابت امسال را از پیش به سود نمایندگان عربستان تمام‌شده دانست. حضور بیرانوند در فهرست سه نامزد نهایی نشان می‌دهد که عملکرد او در ارزیابی قاره‌ای جایگاهی جدی پیدا کرده است. نمایش او در جام جهانی نیز امتیازی مهم محسوب می‌شود چراکه مسابقات ملی در بالاترین سطح فوتبال جهان، فرصتی برای دیده‌شدن توانایی بازیکنان فراهم می‌کند که همیشه در رقابت‌های باشگاهی در دسترس نیست.

بحث نفوذ و قدرت اقتصادی کشورهای مختلف در فوتبال آسیا نیز همواره مطرح بوده است، اما نسبت دادن نتیجه یک جایزه به لابی یا تصمیم‌های پشت‌پرده، بدون شواهد روشن، مبنای تحلیل دقیقی نیست. تفاوت امکانات، قدرت باشگاهی و میزان حضور رسانه‌ای کشورها واقعیت‌هایی هستند که فضای رقابت را شکل می‌دهند، اما به‌تنهایی نتیجه نهایی را تعیین نمی‌کنند.

جایزه‌ای مهم‌تر از یک عنوان فردی

5

برای فوتبال ایران، برنده شدن بیرانوند تنها به معنای اضافه شدن یک جایزه به ویترین افتخارات یک بازیکن نیست. این اتفاق می‌تواند توجه فوتبال آسیا را بار دیگر به ظرفیت بازیکنان ایرانی جلب کند و نشان دهد که با وجود مشکلات ساختاری، محدودیت‌های اقتصادی و دشواری حضور در سطح اول رقابت‌های بین‌المللی، هنوز امکان درخشش در بالاترین سطح قاره وجود دارد.

بیرانوند مسیر حرفه‌ای متفاوتی را طی کرده است. رسیدن او به جایگاه دروازه‌بان شماره یک تیم ملی، حاصل سال‌ها تلاش و تثبیت توانایی‌های فردی بوده است. حالا او در ۳۴ سالگی به نقطه‌ای رسیده که می‌تواند یکی از مهم‌ترین افتخارات فردی فوتبال آسیا را به دست آورد؛ فرصتی که شاید برای یک دروازه‌بان ایرانی به‌سادگی تکرار نشود. اگر بیرانوند برنده شود، پس از بیش از دو دهه یک ایرانی بار دیگر جایزه مرد سال فوتبال آسیا را به دست خواهد آورد. چنین اتفاقی می‌تواند برای نسل تازه بازیکنان ایرانی نیز پیام روشنی داشته باشد؛ اینکه هنوز می‌توان از دل فوتبال ایران به بالاترین جایگاه‌های قاره رسید. اگر این عنوان به یکی از دو رقیب عربستانی برسد، باز هم حضور بیرانوند در جمع سه نامزد نهایی دستاوردی قابل‌توجه برای فوتبال ایران خواهد بود.

امروز؛ پایان انتظار یا آغاز یک حسرت تازه؟

6

مراسم انتخاب بهترین‌های فوتبال آسیا در بانکوک برگزار می‌شود و قرار است برنده جایزه مرد سال قاره نیز در همین مراسم معرفی شود. نگاه فوتبال ایران در این شب به نام علیرضا بیرانوند دوخته خواهد شد؛ دروازه‌بانی که بیش از هر زمان دیگری به یک افتخار تاریخی نزدیک شده است. رقابت با سالم الدوساری و فراس البریکان ساده نیست. اولی، دوبار این جایزه را به دست آورده و برای ثبت رکوردی تازه تلاش می‌کند؛ دیگری با گل قهرمانی در لیگ نخبگان آسیا به جمع نامزدها رسیده و بیرانوند نیز با نمایش درخشان در جام جهانی، نماینده فوتبال ایران در این رقابت است.

فوتبال ایران پس از سال‌ها دوباره یک نامزد جدی برای کسب مهم‌ترین جایزه فردی آسیا دارد. آیا بیرانوند می‌تواند این انتظار طولانی را به پایان برساند و جایزه مرد سال آسیا را به فوتبال ایران بازگرداند؟ پاسخ این پرسش در بانکوک مشخص می‌شود؛ اما پیش از اعلام نتیجه، یک واقعیت روشن است؛ بیرانوند توانسته ایران را دوباره به مرکز یکی از مهم‌ترین رقابت‌های فوتبال قاره بازگرداند.